

ÚŘAD PRO ZASTUPOVÁNÍ STÁTU VE VĚCÍCH MAJETKOVÝCH
RAŠÍNOVO NÁBŘEŽÍ 390/42, 128 00 PRAHA 2
ÚZEMNÍ PRACOVIŠTĚ HRADEC KRÁLOVÉ,
HOROVA 180, 502 06 HRADEC KRÁLOVÉ
ODBOR PRÁVNÍCH SLUŽEB

∞#6402/H/2016-ΠΣΛθ≅v÷

6402/H/2016-PSLJ

Okresní soud v Chrudimi
Všehrdovo náměstí 45
53701 Chrudim

VÁŠ DOPIS ZN.:

PŘIJATO DNE:

NAŠE Č.J.: UZSVM/H/5606/2016-PSLJ

VYŘIZUJE: JUDr. Hana Novotná

ÚTVAR: oddělení Právního jednání a auditu

TELEFON: +420 467 002 729

E-MAIL: Hana.Novotna@uzsvm.cz

DAT.SCHRÁNKA: x3eftbz

DATUM: 14.3.2016

K čj. 11 C 172/2015

Žalobkyně: **Římskokatolická farnost Proseč u Skutče**, nám. Dr. Tošovského 1, Proseč
IČ 64783448
zastoupená Mgr. Stanislavem Hykyšem, advokátem

Žalovaní: 1. **Město Proseč**, nám. Dr. Tošovského 18, Proseč, IČ 00270741

2. **Česká republika** – Státní pozemkový úřad
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov, IČ 01312774

jednající (na základě § 6 zákona č. 201/2002 Sb.) prostřednictvím

Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových

se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

IČ 69797111

Doručovací adresa: Územní pracoviště Hradec Králové

Horova 180

502 06 Hradec Králové

Datová schránka: x3eftbz

zastoupeného JUDr. Hanou Novotnou dle pověření ze dne 8.4.2011

o určení vlastnického práva státu k nemovitostem

Vyjádření druhého žalovaného k žalobě

Mezi Státním pozemkovým úřadem a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových byla uzavřena Dohoda dle § 6 odst. 1. zákona č. 201/2002 Sb., o Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, ve znění pozdějších předpisů, že ve věci soudního řízení vedeného u Okresního soudu v Chrudimi pod sp. zn. 11 C 172/2015, ve věci žalobkyně Římskokatolická farnost Proseč u Skutče proti žalovaným 1. Město Proseč, 2. ČR-SPÚ, o určení vlastnického

práva, bude namísto Státního pozemkového úřadu jednat za Českou republiku Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. O této Dohodě byl mezi zúčastněnými stranami sepsán a oboustranně podepsán dne 29.1.2016 Zápis. (viz příloha)

Vzhledem k tomu, že Státní pozemkový úřad předal spis Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových až 1.3.2016, aniž by upozornil na běžící lhůtu soudu k vyjádření, omlouváme se, že zasíláme vyjádření ve věci až nyní.

Druhý žalovaný nárok žalobkyně neuznává a nesouhlasí s tím, aby bylo určeno, že pozemkové parcely v k.ú. Proseč u Skutče (uvedené v žalobě) jsou vlastnictvím státu s příslušností hospodařit Státního pozemkového úřadu.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že předmětné nemovitosti byly žalobkyni (resp. jejímu právnímu předchůdci) odejmuty bez právního důvodu. Pokud však žalobkyně nedoloží jakým způsobem (na základě jakého právního titulu) a zejména v jakém období k odnětí nemovitostí došlo (zda to vůbec bylo v rozhodném období), není zřejmé, že žaloba splňuje podmínku § 18 zákona č. 428/2012 Sb. a žalobkyně musí prokázat naléhavý právní zájem.

K argumentaci žalobkyně týkající se § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o půdě, druhý žalovaný uvádí, že toto ustanovení zapovídalo převod nikoliv přechod vlastnického práva k majetku, jehož původním vlastníkem byly církve. Vlastnické právo na město Proseč přešlo, nebylo nikým převedeno (a to na základě zákona č. 172/1991 Sb., který byl přijat dříve, než zákon o půdě), takže § 29 nemohl být porušen. Dle § 18 odst. 1 zákona č. 428/2012 Sb. může oprávněná osoba podat soudu žalobu jen z důvodu rozporu s ustanovením § 29. Ve světle výše uvedeného je druhý žalovaný přesvědčen, že se nejedná o určovací žalobu, která může být podána dle § 18 zákona č. 428/2012 Sb. a žalobkyně není aktivně legitimována.

Podle preambule zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, má tento zákon zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem a dále umožnit obnovením majetkové základny církví a náboženských společností jejich svobodné a nezávislé postavení. Podle § 15 cit. zákona obdržela Církev římskokatolická finanční náhradu za majetek, jenž se stal v rozhodném období předmětem majetkové křivdy a kteřý se dle zákona nevydává a tím byly veškeré nároky dotčené církve vypořádány s tím, že vydávání majetku dle cit. zákona tím není dotčeno. Dle zákona musí vydat majetek jako povinné osoby pouze státní organizace (Lesy ČR s.p., Státní pozemkový úřad, organizační složky státu, státní příspěvkové organizace, státní fondy a jiné státní organizace). Povinnými osobami nejsou územní samosprávné celky (města a obce). Druhý žalovaný spatřuje v postupu žalobce snahu obejít hranice dané zákonem č. 428/2012 Sb. a dosáhnout vydání předmětných pozemků od „nepovinných osob“, přestože nevydání předmětných pozemků je bezpochyby již pokryto finanční náhradou poskytnutou Církví římskokatolické.

Soud by měl vycházet při svém rozhodování z obecné povinnosti udělat vše pro spravedlivé řešení věci. Při procesu zmírňování křivd učiněných bývalým režimem církví nemá docházet ke křivdám novým na straně třetích subjektů. Touto žalobou žalobce de facto rozšiřuje majetkové restituční nad rámec nároků vyplývajících z restitučního předpisu. Restituční předpisy, jejichž účelem bylo zmírnit alespoň některé majetkové křivdy způsobené v době po únoru 1948, byly vždy limitovány nutností cíleně a přesně vymezit změny v rozdělení majetku a jinak tomu není ani v případě zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Stát určil jasné hranice, tedy okruh oprávněných, okruh povinných, rozhodné období, okruh majetku a tyto hranice nelze žádným způsobem rozšiřovat a to tím spíš, že stát k tomuto kroku nebyl povinován. Učinil tak dobrovolně s cílem zmírnit majetkové křivdy, nikoliv zcela napravit. Rovněž § 18 odst. 4 cit. zákona uvádí, že při aplikaci tohoto zákona musí být šetřen jeho účel, kterým je zmírnění majetkových křivd.

Ze zpráv publikovaných ČTK vyplývá, že 2. 12. 2015 přijala Římskokatolická církev rozhodnutí, že bude zohledňovat při uplatňování žalob na vydání majetku, zda hodnota majetku není kompenzována finanční náhradou a že nebude uplatňovat nárok na majetek, který obce či jednotlivci získali v dobré víře, byť porušením blokačního paragrafu. Generální sekretář ČBK Tomáš Holub pro ČTK uvedl „je to signál vůči jednotlivcům i vůči obcím, že v případě, že došlo

převodu majetku, který podle blokačních paragrafů měl zůstat státu a teď měl být vrácen, a to nikoliv z důvodů nějaké kriminální spekulace, ale z důvodu nevědomosti, náhody nebo nějakého pochybení, že církev v těchto věcech bude postupovat s maximální vstřícností a umírněností. Nebude se dožadovat svého práva, které by znamenalo nejistotu pro tyto jednotlivce či obce“.

Soud by měl proto přihlídnout nejen k formální textaci zákona č. 428/2012 Sb., ale i k materiálnímu hledisku zákonnosti, kterým jsou právní jistota, dobré mravy, ochrana nabytých a jednou získaných práv tak, jak vyplývá i ze zásad občanského práva zakotvených zejm. v § 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

Druhý žalovaný má za to, že předmětné pozemky jsou pokryty finanční náhradou poskytnutou Církvi římskokatolické

S ohledem na výše uvedené navrhuje druhý žalovaný, aby soud žalobu zamítl a přiznal druhému žalovanému náhradu nákladů řízení.

JUDr. Hana Novotná
právní zástupkyně

Přílohy:

Dohoda o jednání ÚZSVM namísto SPÚ
Rozhodnutí o určení příslušnosti územního pracoviště
Pověření k jednání